

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ

Η πρώτη επίσκεψη του Όθωνος στις Αθήνας και η υποδοχή του λαού. Το δώρο της Αθηναϊκής Δημογεροντίας. Προσωπικές και παράτες. Κλωνάρι από την Ιερή Έλλα. Η συμβολική γλαύκα. Τι απέγινε το «πτηνόν της Αθήνας». Το πρώτο Αρχαιολογικό Συνέδριο των Αθηνών. Η ανάκαθλιωσις του Παρθενώνος. Ο νεαρός βασιλεύς και η παρθένας των Αθηνών.

ΜΕΣΑ σ' άλλα αναμνηστικά της βασιλείας του Όθωνος, υπάρχει και μια βαλσαμωμένη κουκουβάγια, που σώζεται ακόμη στο Μουσείο του Μονάχου. Το πουλί αυτό βρίσκεται εκεί έκαστο χρόνια και προκαλεί την περιέργεια των επισκεπτών και προσάτων των Έλλήνων.

Το Μόναχο είναι πόλις, που διαρκώς θυμίζει την Ελλάδα. Στις στοές της, στά Μουσεία της, στις πινακοθήκες της, υπάρχουν αντικείμενα, που θυμίζουν τις ένδοξες μέρες της Έλληνικής Έπαναστάσεως. Και η κουκουβάγια του Μουσείου συνδέεται με μια αξιοσημείωτη μέρα της ζωής του πρώτου βασιλέως, την ημέρα της επίσημης εισόδου του στην ένδοξότερη πόλι του κόσμου, τας Αθήνας.

Ο Όθων έφτασε από το Ναύπλιο στις Αθήνας στις 25 Αυγούστου 1834, όταν πειά ή προσάρτησε της Αττικής στο νεο-Βασίλειο της Ελλάδος είχε αποφασισθή όριστικώς από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Η ημέρα αυτή, έπειτα από αιώνες, ήταν ή λαμπρότερη στην Ιστορία των Αθηνών. Έμπαινε πανηγυρικώς ο πρώτος βασιλεύς της Ελλάδος, στην ένδοξη πόλι, ή οποία, μετά την Κέρκυρα, δέν είχε ιδή άλλον βασιλέα.

Ο Όθων ήταν ακόμη τότε έφηβος. Κι ή αλήθεια είναι ότι το μικρό του σώμα έγερνε λιγάκι προς τα πίσω, και το έξωτερικό ουτε ώραστο, ουτε έπιθλητικό μπορούσε να νομισασθή. Ήταν όμως κομψός και δοσοκόκκινος, πότε-πότε έσηκαμε άγδραγος το κεφάλι, και κύτταζε κατάματα, με σεβασμό, αλλά και αξιοπρέπεια τους άγωνιστάς και είχε μια νεανική ζωηρότητα, που άντεπλήρωναν κάθε άλλο θέλητηρ. Η Βαυαρική στολή του άξιωματικού, που φορούσε την ημέρα κείνη, του ταίριαζε θαυμασια.

Η εμφάνισις του στις Αθήνας, μέσα στον πανηγυρίζοντα λαό, έγέμιζε από ένθουσιασμό τις ψυχές και οι άπλοικοι εκείνοι άνθρωποι, που είχαν θηή από σκλαβιά τεσσάρων αιώνων, έδάκρυζαν, βλέποντας το βασιλέα τους.

Όλοι οι κάτοικοι, σών γυναιξί και τέκνοις, έτρεξαν να τον προΰπανήσουν, κρατώντας σημαίες, και κλάδους δέντρων. Πολλοί κατέβηκαν στον Πειραιά, μαζί με τους δημογέροντες Αθηών, άνυπομονώντας να τον ίδου.

Ο Πειραιεύς, την έποχή εκείνη, ήταν μά έρημηκή παραλία. Εκεί που είνε σήμερα μια πολυθρόνη βιομηχανική πόλις, κατά την ημέρα της άφιξεως του Όθωνος όηρχε μόνον το μοναστήρι του Αγίου Σπυριδώνος κα' μερικές καλύδες, μια από τις οποίες χρησίμευε ως κατοικία του τελωνοσταθμού.

Στη μικρή Αθήνα δέν όηρχε ουτε μια άμασα για να έπιθωσασθή ο βασιλεύς. Ο λαός είχε κατεβή στην Πειραιή άκτι έφιπτος, και όσοι δέν είχαν άλογο κατέβηκαν πεζοί, σάν οε προσκύημα.

Ο Όθων ξεμπαρκαρίστηκε στον Πειραιά τω πρωί. Τόν άκολουθοσε λαμπρή συνοδεία, άποτελουμένη από τον Πρόεδρο αυτής κόμητα Αρμανσπερ, τους Μάουερ κα' Αβελ, και από μερικούς «γραμματέας» της Έπικρατείας, όπως άνωμάζονταν οι Υπουργοί την έποχή εκείνη. Το πλήθος, μεθυσμένο από χαρά, υπεδέχθη με ζητωκραυγές και άλλες άναφωνήσεις το βασιλέα, ναί με πολλή κόπο κατορθώθη να γίνη σχετική ήσυχία, για να μπορέση ο πρόεδρος της Δημογεροντίας Γιαννάκης Βλάχος να τον προσφωνήση. Οι δύο άλλοι δημογέροντες του προσέφεραν δώρα συμβολικά: Ο ένας κλώνο έλλά, κομμένο από την «Έλα ία ία ν ο υ Π λ ά τ ω ν ο ς», (κράτω από την όποιαν έδίδασκε ο μέγας

φιλόσοφος και που σώζεται ακόμη, κοντά στο Βοτανικό Κήπο). Ο άλλος έπρόφερε στο βασιλέα μια μεγάλη γλαύκα, ζωντανή, με τα πόδια δεμένα με κυανόλευκη ταινία, σύμβολον της σοφίας και της φρονιμείως—όπως ελεπε.

Ο βασιλεύς, συγκινημένος, δέχτηκε τον κλάδο της «ειρηνικής έλαίας», και το «ερόν πτηνόν της Αθήνας», ευχαρίστησε με λίγα λόγια, και έπειτα, έφιπτος, άκολουθούμενος από τη συνοδεία του και το άλαλάζον πλήθος, άνέθηκε στις Αθήνας.

Έδώ τον έπεριμενε άλλο πλήθος, με τον κληρο έπι κεφαλής. Άλλες ζητωκραυγές, άλλες συγκινησεις, άλλες προσφωνήσεις. Τέλος, ο βασιλεύς κατόρθωσε να... άπελευθερωθή και να πάη στο σπίτι του Γενικού Προξένου της Ρωσίας Παπαρρηγοπούλου, όπου του είχε έτοιμασθή κατάλυμα. Εκεί, πήρε μαζί του και την κουκουβάγια και το κλωνάρι της έλλάς.

Η είσοδος του Όθωνος στην πόλι των Αθηνών έγινε από την Πόλη του Άδριανού, έπάνω στην όποιαν είχαν βάσει την άκλόλουθη έπιγραφή:

«Αιδ' είσιν Αθήνα, ή τε Θεσείως κα' Άδριανού, Όθωνος δέ νυν πόλις».

Η από τον Πειραιά είσοδος της πόλεως—που τότε ήταν ζωσμένη με τέιχος—ήταν μά πέρτα κοντά στον Κεραμεικό, που λέονταν «Γυφτόπορτα», γιατί εκεί κοντά ήταν τότε τα γύφτικα Φαίετα, ότι ή βασιλική συνοδεία, έρχομένη από τον Πειραιά, θ' άκούλουθησε τη σημερινή λεωφόρο Ακροπόλεως, για να μπορέση να μη από την Πόλη του Άδριανού. Αυτό βρέθηκε μεγαλυπρεπότερο καί... εύκολότερο, άντι να στηθή άμφο.

Αυτή όηήρε ή υποδοχή ποσκαιον οι Αθηναίοι στο βασιλέα τους. Η προσφώνησις του Γιαννάκη Βλάχου έγινε με γλδσσα άρχαίζουσαν. Παρέχονμε έξ αυτής το παρακάτω δείγμα:

«Ο φίλσχος και φιλελευθέρως έργατικός λαός της Αττικής προσφέρει ειλικρινώς την καρδιαν του και τους βασιόνος του εις τον θρόνον σου, Βασιλεϋ, πεπεισμένος ότι διά σου θέλουσι άληθεύσει αι έπιτη της Ελλάδος προήσεις της καλλιμαρον μούσης του σεαστου Βασιλέως πατρός σου. Ότι διά σου, ο Βασιλεϋ, θέλουσι στεφανωθή οι άγάνες ήμών, έπιταρφήσις πάντων της Αθήνας μετά της Διμήτηρος κα' του Έρμού εις την πόλιν μας».

Και τώρα ίδου τί απέγιναν τα δύο εκείνα αναμνηστικά δώρα της Αθηναϊκής Δημογεροντίας προς τον Όθωνα:

Τόν κλάδο της Ιερής έλλάς τον έφόλαγε ο Όθων σ' Ανάκτορα, με θρησκευτική ευλάβεια, έξαμαίνον. Την κουκουβάγια την έτρεφαν... βασιλικά οι υπηρέτες του Παλατιού, κλεισμένη μέσα σ' ένα μεγάλο κλουβί. Ο βασιλεύς συχνά έπήγανε και την έβλεπε, της έδιμε με τα χέρια του τροφή τη νύχτα, και γελούσε με τα μεγάλα μάτια της που φωφορίζανε στο σκοτάδι. Όταν όμως ο Βαυαρός αρχιτέκτων Λέων Κλέντζε, (που είχε ρηθ στα Αθήνας για να σχεδιάση τα Ανάκτορα), έπρόκειτο να γυρίση στο Μόναχο, ο Όθων σκέφτηκε να στείλη δώρο την αναμνηστική και συμβολική κουκουβάγια στον φιλόδοξο πατέρα του Λουδοβίκο. Και ένας Βαυαρός γιατρός ανέλαβε να τη σκοτάση, να τη βαλσαμώση και να την παραδώση άθικτη στο Χρόνο. Ο γιατρός—αυτός ήταν ο περιφημος για τα συγγράμματά του Λάνδερερ.

Κατά την πρώτη του αυτή επίσκεψη στις Αθήνας—που, λίγο άργότερα έμειλε να γίνη και πρωτεύουσα του Κράτους—ο Όθων έμεινε πέντε μέρες και έπειτα γύρισε στην προσωρινή του πρωτεύουσα, το Ναύπλιο.

Στις πέντε αυτές μέρες, οι Αθηναίοι έκαναν γιορτές, και έγινε

Ο βασιλεύς Όθων

